तथैवान्ये महीपाला नानादेशसमागताः । पाण्डवानभ्यवर्त्तन्त विविधायुधपाणयः । ४८१०
तथैव पाण्डवा राजन् परिवव्रुः पितामहं । स समन्तात् परिवृतो रथौघैरपराजितः ।
गहनेऽग्निरिवोत्सृष्टः प्रजज्वाल दहन् परान् । रथाग्न्यगारश्चापार्चिरसिशक्तिगदेन्धनः ।
शरस्फुलिङ्गो भीष्माग्निर्ददाह क्षत्रियर्षभान् । सुवर्णपुङ्खैरिषुभिर्गार्द्धपत्रैः सुतेजनैः ।
कर्णिनालीकनाराचैश्छादयामास तद्बलं । अपातयद्ध्वजांश्चैव रथिनश्च शितैः शरैः ।
मुण्डतालवनानीव चकार स रथव्रजान् । निर्मनुष्यान् रथान् राजन् गजानश्वांस्तु संयुगे । ४८१५
अकरोत् स महाबाहुः सर्व्वशस्त्रभृतां वरः । तस्य ज्यातलनिर्घोषं विस्फूर्ज्जितमिवाशनेः ।
निशम्य सर्व्वभूतानि समकम्पन्त भारत । अमोघा ह्यभवन् बाणाः पितुस्ते भरतर्षभ ।
नासज्जन्त तनुत्रेषु भीष्मचापच्युताः शराः । हतवीरान् रथान्राजन् संयुक्तान् जवनैर्हयैः ।
अपश्याम महाराज ह्रियमाणान् रणाजिरे । चेदिकाशिकरूषाणां सहस्राणि चतुर्द्दश ।
महारथाः समाख्याताः कुलपुत्रास्तनुत्यजः । अपरावर्त्तिनः सर्व्वे सुवर्णविकृतध्वजाः । ४८२०
संग्रामे भीष्ममासाद्य व्यादितास्यमिवान्तकं । निमग्नाः परलोकाय सवाजिरथकुञ्जराः ।
भग्नाश्चोपस्करान् कांश्चिद्भग्नचक्रांश्च भारत । अपश्याम महाराज शतशोऽथ सहस्रशः ।
सवरूथैरथैर्भग्नैरथिभिश्च निपातितैः । शरैः सुकवचैश्छिन्नैः पट्टिशैश्च विशांपते ।
गदाभिर्भिन्दिपालैश्च निशितैश्च शिलीमुखैः । अनुकर्षैरुपासङ्गैश्चक्रैर्भग्नैश्च मारिष ।
बहुभिः कार्मुकैः खड्गैः शिरोभिश्च सकुण्डलैः । तलत्रैरङ्गुलित्रैश्च ध्वजैश्च विनिपातितैः । ४८२५
चापैश्च बहुधाच्छिन्नैः समास्तीर्य्यत मेदिनी । हतारोहा गजा राजन् हताश्च हयसादिनः ।
न्यपतन्त गतप्राणाः शतशोऽथ सहस्रशः । यतमानाश्च ते वीरा द्रवमाणान् महारथान् ।
नाशक्नुवन् वारयितुं भीष्मबाणप्रपीडितान् । महेन्द्रसमवीर्य्येण बध्यमाना महाचमूः ।
अभज्यत महाराज न च दौ सह धावतः । आविद्धरथनागाश्वं पत्तिध्वजसमाकुलं ।
अनीकं पाण्डुपुत्राणां हाहाभूतमचेतनं । जघानात्र पिता पुत्रं पुत्रश्च पितरं तथा । ४८३०
प्रियं सखायञ्चाक्रन्दे सखा दैवबलात्कृतः । विमुच्य कवचानन्ये पाण्डुपुत्रस्य सैनिकाः ।
प्रकीर्य्य केशान् धावन्तः प्रत्यदृश्यन्त सर्व्वशः । तद्गोकुलमिवोद्भ्रान्तमुद्भ्रान्तरथकुञ्जरं ।
ददृशे पाण्डुपुत्रस्य सैन्यमार्त्तस्वरं तदा । प्रभज्यमानं सैन्यन्तु दृष्ट्वा यादवनन्दनः ।
उवाच पार्थं बीभत्सुं निगृह्य रथमुत्तमं । अयं स कालः सम्प्राप्तः पार्थ यः काङ्क्षितस्त्वया ।
प्रहरास्मिन्नरव्याघ्र न चेन्मोहादिमुह्यसि । यत् पुरा कथितं वीर राज्ञां तेषां समागमे । ४८३५
विराटनगरे पार्थ सञ्जयस्य समीपतः । भीष्मद्रोणमुखान् सर्व्वान् धार्त्तराष्ट्रस्य सैनिकान् ।
सानुबन्धान् हनिष्यामि ये मां योत्स्यन्ति संयुगे । इति तत् कुरु कौन्तेय सत्यं वाक्यमरिन्दम ।
क्षत्रधर्म्ममनुस्मृत्य युध्यस्व विगतज्वरः । इत्युक्तो वासुदेवेन तिर्य्यग्दृष्टिरधोमुखः ।
अकामइव बीभत्सुरिदं वचनमब्रवीत् । अबध्यानां वधं कृत्वा राज्यं वा नरकोत्तरं ।